

lemmer, ville Europa-Parlamentet være blevet større, og man kan godt sige, både når det drejer sig om Kommissionen og om Europa-Parlamentet, at det måske er meget rimeligt med en fast grænse. Jeg havde ikke noget imod flere medlemmer, det vil jeg da gerne sige; hvis Europa-Parlamentet havde 850 medlemmer, så havde det 850, det er ikke et kardinalpunkt for mig overhovedet. Det, der er afgørende, er jo, at vi interesserer os for det og vælger nogle mennesker, der kan vi øve indflydelse i Parlamentet.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, og der er endnu en kort bemærkning. Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:15

Søren Krarup (DF):

Fru Lone Dybkjær sagde i sit indlæg, at det demokratiske element i Europa blev styrket ved Lissabontraktaten. Nu betyder demokrati jo folkestyre, og forudsætningen for et folk er, at folket har selvstændighed til at styre sig selv. Derfor vil jeg gerne spørge fru Lone Dybkjær: Når forholdet nu er, at Lissabontraktaten fratager det danske folk selvbestemmelsesretten i sine egne anliggender i kraft af flertalsafgørelser, vil hun så ikke give mig ret i, at det danske folk dermed for så vidt er om ikke ophævet, så i hvert fald afvæbnet – det vil sige, at det må betegnes som et demokratisk tilbageskridt?

Jeg vil derfor, når fru Lone Dybkjær alligevel støtter Lissabontraktaten, stille fru Lone Dybkjær det spørgsmål: Hvad forstår fru Lone Dybkjær egentlig ved demokrati?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren og værsgo til ordføreren for at svare.

Kl. 15:16

Lone Dybkjær (RV):

Demokrati er jo ikke bare en entydig størrelse. Noget af det, jeg prøvede at sige i forbindelse med mit indlæg, er, at jeg ikke nødvendigvis betragter FN-samarbejdet som et virkelig demokratisk samarbejde. Det er regeringer fra alle mulige lande, der forhandler, og der er ikke noget direkte folkevalgt element blandet ind i det. Set med de briller mener jeg faktisk, at samarbejdet i EU er langt mere demokratisk. Og hvis man går traktaterne igennem, vil man se, at der er en større og større indflydelse til europaparlamentarikerne og til de nationale parlamenter og til regeringerne for den sags skyld. På den led

har det trukket lidt mere i retning af et mellemstatsligt samarbejde.

Jeg opfatter ikke det, at Danmark kan stå og bestemme selv og så i øvrigt lade deres skæbne afgøres af udlandet og omgivelserne, som et udtryk for et fantastisk demokrati. Jeg tror derimod, at det er godt demokratisk set, at vi samarbejder med folk i andre lande.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Spørgeren ønsker ordet for andet og sidste spørgsmål. Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:17

Søren Krarup (DF):

Det er jo ikke ukendt fra begyndelsen af 1970'erne, at en diskussion om EF, som det hed dengang, i vid udstrækning er en drøftelse af begreber. I den sammenhæng kan jeg kun sige, at fru Lone Dybkjærs tale om, at det, at man får indflydelse, øger ens selvstændighed, jo er en intellektuel kortslutning. Selvstændighed er selvbestemmelse. At give andre indflydelse over sig selv med henvisning til, at man så også får indflydelse over dem, er jo en ophævelse af selve begrebet. Det er også en ophævelse af begrebet folk, synes jeg, og det er i realiteten en ophævelse af begrebet folkestyre.

Jeg vil så sige i al korthed, at det, fru Lone Dybkjær taler om, når hun taler om demokrati, er det, jeg for mange år siden kaldte demokratisme – dvs. demokrati som ideologi, som system, men ikke noget, der er knyttet til det enkelte folk og dets mulighed for at bestemme selv over sin tilværelse.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren. Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:18

Lone Dybkjær (RV):

Men jeg har ganske enkelt en anden opfattelse af begrebet suverænitet, end hr. Søren Krarup har. For mig er suverænitet, at vi er til stede, der hvor vores stemme afgøres. Det blev sagt af den østrigske kansler i sin tid som en af begrundelserne for at komme ind i det europæiske samarbejde. Østrig ved jo om nogen, hvad det vil sige, hvis ikke man er til stede, der hvor ens skæbne afgøres.

Så synes jeg også, at det europæiske samarbejde har udviklet sig mere og mere i retning af et samarbejde mellem folkevalgte repræsentanter i Europa, og det synes jeg er en rigtig god udvikling.